

AMA

O zein mutiltxo polita
amatxok daukana!...
Ta nolako lo edera
gingo duana!

.....

Ea ba, maitia, ... txasta!
seaska epelean.....
orain estali .... ederki!
Ara ama zure urcan.

.....

Bañan..... begi argiak
maite, begitxen nazu!
onela... itxi leyua ta
laixter lo egingo-zu

.....

Negar?... Ez dezu nai maite
amatxok gela iluntzerik? ..
Ora ba leyua iriki!
Joan «mumua» emendik!
Ea polita, egin lo;
ama ementxe daukazu,
eta zuk lo egin daizun
berak abestuko dizu:
lo, lo! maitetxua lo, lo!

.....

.....

Nekez bañan, loak artu du
nere biotzeko puxka;
orain nuan ixil-ixilik
neure lanak egitera.

.....

.....

Ai bañan.... nork utzi berau?
Nola alde berorengandik? ..
Gizajca.... lo dago ta
ene! iripare egiten dit!

.....

Tira; laztan bat emanda
nuan nere lanetara;
Ez!.... obeko det ez eman,
bestela esnatuko da!

.....

Leyua... onela.... itxita,
nuan bai, nuan emendik...
bañan! ze esnatu bear det
laztan bat emanagatik!

Poliki... poliki, ba, ... p... a!
Ai!.... Esnatu, zu, polita?
Ez laztana! Egin, lo, lo,
amatxok abestuko-ta: *
lo, lo! maitetxua, lo, lo!

(1) TENE aipatuaren Idazki eta Olerkietarik. (Zornotzan — Jaungoikozale-ren irarkolan 1923) — Datorren ilabetean, Jainkoak nahi badu, erranen dugu TENE'ri nolako atseginarekin irakurri ditugun Miren Itziari zuzendu zituen idazki sutuak, baita ere Aberiaren onetan moldaturik daduzkan olerki... ez «txiroak» ez, bainan eder, ezti, ezin bihotzaltchagarriagoak.